

קיצור הדף היומי

יום חמישי, י"ד בכסלו תשפ"ב

תענית ו

ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש

יורה א. שמורה להטיח גגות, ולהכניס פירות, ולעשות מה שצריך.
ב. שמרוה את הארץ עד תהום, ג. שיורד בנחת.
ולא לשון ירייה, ששובר הכל דיורה לברכה ומלקוש הוקש ליורה.
מ'ובני ציון גילו ושמחו בה' אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה

יורה במרחשון ולא קודם, ומלקוש בניסן ולא אח"כ ד'בעתו'
מלקוש א. משמואל: שמל קשיותיהן של ישראל. [כשנעצר]
ב. ר"י: ממלא תבואה בקשיה. [משלימה]
ג. במתניתא: שיורד על המלילות ועל הקשין.
תניא אידך: לר"מ: יורה במרחשון ומלקוש בניסן.

וחכ"א: יורה בכסליו. וכרבי יוסי

רביעה ר"מ: ראשונה בג' מרחשון, בינונית בז', אחרונה בי"ז.
לר"י: בז', בי"ז, בכ"ג.

לרבי יוסי: בי"ז, בכ"ג, ובר"ח כסליו,

ולכן אמר שאין היחידים מתענין עד שיגיע ר"ח כסליו.

• ר"ח: הלכה כרבי יוסי.

• **דתנן:** דבג' בחשוון שואלין הגשמים, ור"ג בז', והלכה כר"ג,

רשב"ג: גשמים שירדו ז' ימים זא"ז, הם ג' רביעיות, וכרבי יוסי.

נפק"מ: רביעה ראשונה לשאול, שלישית להתענות יחידים

שניה א. לר"ז: לנדירים. נודר עד הגשמים עד רביעה שניה.

ב. לר"ז: לזיתים. שכל אדם מותר בפאתו מרביעה שניה.

ג. ר"פ: להלך בשבילי הרשות. - דעד רביעה שניה.

ד. רנב"י: לבער פירות שביעית. דתבן וקש מרביעה שניה

דכלה לחיה מן השדה - כלה לבהמתך מן הבית.

ר"א: לשון רביעה שרובע את הקרקע, כר"י דמטר בעלה של ארץ

ר"א: רביעה ראשונה שתירד בקרקע טפח, שניה לגוף פי חבית.

ר"ח: גשמים שירדו כדי לגוף בהן פי חבית אין בהן משום ועצר

ואר"ח: גשמים שירדו קודם ועצר זמן קר"ש אין בהן משום ועצר.

אב"י: דווקא דערב, אבל קודם ועצר דבוקר יש בהן ועצר.

דאריב"צ: ענני בוקר דקים אין בהם ממשות. בעבים יש ממשות

ר"פ לאב"י: דכשיורד מטר בבוקר, שהמוכר יקפל התבואה שלא

יתפרנס, מרוב תבואה בשוק- היינו כשיש עננים עבים.

• **ר"י:** טובה שנה שטבת שלה אלמנה מגשמים, שהדרכים לא

מקולקלות, ורק שירדו בתחילת שנה, ומגיעים התלמידים,

ר"ח: גשמים שירדו רק על מקצת מדינה אין בהן משום ועצר.

וקרא מיירי בהמטיר על עיר אחת יותר מידי שאז שתיהן לקללה

ר"א: מאימתי מברכין על הגשמים משיצא חתן לקראת כלה.

רב: מברך מודים אנחנו לך ה"א על כל טפה וטפה שהורדת לנו.

ור"י מסיים: אילו פיננו מלא שירה כים, כו', עד אל יעזבונו רחמיך ה'

אלהינו ולא עזבונו, ברוך רוב ההודאות. ולרב"א: אל ההודאות

• **ר"פ הלכך** יאמר לשניהם: אל ההודאות ורוב ההודאות.

